

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

208.

Svētais stāstīja līdzību par “Likuma Ratu” – pie veikla pārrakstītāja atnāca cienījams cilvēks un uzticēja tam pārrakstīt lūgšanu Dievam un šim nolūkam atnesa vajadzīgo pergamentu. Tūliņ pēc viņa ieradās cilvēks ar uzdevumu pārrakstīt tam draudu pilnu vēstuli, un tāpat iedeva pergamentu, skubinādams pārrakstīt to iespējami drīzāk. Lai viņam iztaptu, pārrakstītājs neievēroja kārtību un steidzās izpildīt pēdējā pasūtījumu, pie kam steigā paķēra pirmā pasūtītāja pergamentu. Draudētājs bija ļoti apmierināts un aizsteidzās izgāzt savas dusmas. Pēc tam atnāca pirmais pasūtītājs un, skatīdamies uz pergamentu, vaicāja: “Kur tad āda ko es iedevu?” Dabūjis zināt, kas noticis, viņš teica: “Pergaments lūgšanai nesa piepildīšanās svētību, bet draudu pergamentam bija atņemta iedarbības spēja.

Neuzticamais cilvēks, pārkāpdams noliktā laika likumu, tu esi atņēmis spēku lūgšanai, kurai vajadzēja palīdzēt slimajam, bet tas vēl par maz, tu esi licis darboties draudiem, kas ir pilni nedzirdētu seku. Zudušas ir Arhāta pūles, kurš svētīja manu pergamentu, zudis Arhāta darbs, kas bija atņēmis ļaunumam spēku. Tu esi palaidis pasaulē ļaunu nolādējumu un tas neizbēgami atgriezīsies pie tevis. Tu esi tikai nogrūdis no ceļa Likuma Ratu un tas vairs tevi nevadīs, bet aizkrustos tavu ceļu.” Nerakstiet likumus uz nedzīvas ādas, ko pirmais zaglis var aiznest. Nesiet likumus garā un Svētības elpa nesīs jūsu priekšā Likuma Ratu, atvieglinot jūsu ceļu.

Pārrakstītāja neuzticība var ieraut postā veselu pasauli.

209.

Lūgšana ir mūžības apzināšanās. Lūgšana ietver sevī skaistumu, mīlestību, uzdrīkstēšanos, drošsirdību, pašaižliedzību, neatlaidību, traukšanos. Bet ja lūgšana satur māņticību, bailes un šaubas, tad tāda lūgšana attiecināma uz fetišisma laikiem.

Kā tad vajag lūgties? Var pavadīt pacilātībā veselas stundas, bet ir arī zibenīga lūgšana. Tad cilvēks bez vārdiem, acumirkļi iekļaujas nepārtrauktībā uz Bezrobežību.

Nolēmis nodibināt kontaktu ar Bezgalību, cilvēks it kā ieelpo ētera emanācijas un bez atkārtojumu mehānikas saņem strāvu labāko kontaktu. Tā klusēšana, nešķiežot laiku, iespējams ņemt atspirdzinājuma strūklu.

Tikai attīstīts garīgums spēj vienā elpas vilcienā pacelt cilvēcisko apziņu. Bet Mums atkārtoti jārunā par lūgšanu, jo par viņu jautās.

Nav vajadzīgas piesaukšanas, nav vajadzīgas izlūgšanās, nav vajadzīgi pazemošanās putekļi, nedz draudi, jo mēs pārceļamies uz tālajām pasaulēm, uz iespējamību un zināšanu glabātuvēm. Izjūtam, ka tās mums nolemtas un drosmīgi tām pieskaramies. Tāpēc sapratīsim Novēlējumu: “Nelūdziet dažādi, bet garā.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

210.

Ja sāksim sadalīt matēriju, tad mēs redzēsīm, ka atbrīvotie atomi sāks nogrupēties pēc viņu pamattona un aizplūzdami ēterī, izveidos varavīksni, kas skanēs sfēru mūzikā.

Ja sadalās vesela planēta, tad, protams, rezultātā būs varavīksne. Tas ir novērojams katrā redzamās matērijas sadalīšanās gadījumā.

Mūsu stars nosūta attīrītu atomu miriādes, kuri apņem cilvēku, ja ap viņu nav astrālā viesuļa. Tas ir gara nosvērtības pamats, citādi normas paliekas aizsedz sūtāmo priekšmetu. Un zemākie gari saplosa staru, līdzīgi pērtiķiem, kas saplēš dārgu audumu bez kāda labuma, jo matērijas atomi nemierīgajām čaulām nav noderīgi.

Tas jāpatur prātā, lūgšanā savienojot garu ar Bezrobežību.

211.

Neizbēgami sastapsities ar sevišķa tipa ļaudīm, kurus pārņem troksnis, kad tie dzird pieminam skolotājus. Viņi ir gatavi noticēt nekaunīgai biržas spekulācijai; gatavi noticēt katrai blēdībai, bet Vispārības Labuma ideja tiem ir nepieejama. Ieskatieties stingri šo ļaužu redzokļos, jūs tur atradīsiet šaudīgu ēnu un viņi ilgi neizturēs jūsu skatu, tie ir slepenie Dug-pa. Viņi bieži vien ir bīstamāki par saviem atklātajiem brāļiem. Pat, ja viņiem tiktu piesūtīts naudas maks, tad tie atcerētos neeksistējošu parādnieku. Pat ja tos pasargātu no bojā ejas, tad tie uzrakstītu pateicību policijai. Pat tad, ja šos pēc ārējā izskata lojālos ļaudis novestu līdz pašai Mūsu Mītnes robežai, viņi pasludinātu redzēto par mirāžu. Ja viņi to darītu tikai aiz nesaprašanas, bet iemesls ir daudz ļaunāks.

Sargieties no tiem! Galvenais – pasargājiet bērnus. No viņiem rodas bērnu izsitumi. Viņi iet skolās. Tiem vēsturisks fakts un zināšanas likums neeksistē. Satiekot bērnus, kam ir izsitumi, jautājiet, kādi ir viņu skolotāji. Tagad, kad tuvojas svarīgs laiks, vajag šķīstīt pēc iespējas daudz bērnu, tie domās par nākotnes pilsētām. Vajag dot tiem grāmatu, kas satur patiesību par Vispārības Labuma gara varoņiem, bet šī grāmata vēl nav uzrakstīta. Bērnu grāmatas ir viltotas, viltotas ir rotaļlietas; viltoti audzinātāju smaidi.

Vai starp visiem šiem viltojumiem iespējams sagaidīt taisnīgumu? Ieteicu atlicināt laiku arī priekš bērniem. Lai viņi paši stiepj balķus savai pilsētai.

Sacīju par slepeniem Dug-pa – zināšanai, kavēties pie tiem nav vērts. Katram strādniekam, kurš traucas, tie ir tikai gruži.

Bet ja jūs bērniem parādīsiet Mūsu Mītni, viņi ar prieku staigās pa visām laboratorijām un observatorijām. Mūsu prizmu spoguļi sagādās tiem neaizmirstamu prieku, jo tie mīl visu īsto, bet Mēs tiecamies uz Patiesību.

Dodiet bērniem tikai īstas lietas!